

lettelsen på én gang, og det bliver mærkbart for både den enkeltes økonomi og dansk økonomi som helhed.

Alle, som arbejder, vil virkelig kunne mærke fremrykningen af de vedtagne skattelettelser. For det første øges niveauet for det maksimale beskæftigelsesfradrag, som jo gives til alle, som arbejder, og som gør det mere økonomisk attraktivt at være en del af arbejdsmarkedet end at stå uden for det. Desuden øges grænsen for, hvornår der skal betales mellemskat. Sammenholdt med den allerede gennemførte lettelse hæves grænsen med i alt næsten 50.000 kr. Det betyder, at trekvart million danskere ikke længere skal betale mellemskat, og det er altså mærkbart.

Der er tale om reelle skattelettelser på knap 10 mia. kr., som udmøntes her og nu i 2004. Det er ikke som med de sædvanlige såkaldte skatte-reformer, hvor der gives med den ene hånd og tages med den anden – reformer, hvor skatte-yderne historisk altid har tabt og statskassen vundet. Det er slut nu. Med skattestoppet som udgangspunkt for skattelettelser vinder skatte-yderne altid, og nu gennemfører vi reelle skatte-lettelser, hvor der bliver mere tilbage til dem, der arbejder.

Ud over at den enkelte for en gangs skyld gives mere og ikke mindre økonomisk frihed, vil lettelserne også give et løft i beskæftigelsen. Beskæftigelsen skal stige, og ledigheden skal ned. Vi har brug for vækst, og et opsving er på vej, men økonomien har brug for et skub. Godt nok er dansk økonomi sund og solid, men opsvinget kommer ikke hurtigt nok. Det er på vej, men i for lav fart, og derfor skal den private økonomi have et skub, eller et ordentligt spark bagi, om man vil.

Kl. 9.25

Sparket skal sparkes allerede her i 2004, og vi står derfor i en situation, som er usædvanlig af to grunde. For det første er det historisk og usædvanligt, at danskerne gives reelle skattelettelser, fordi der ikke tages penge af den anden lomme, og for det andet er det også usædvanligt, at lettelserne skal gives med tilbagevirkende kraft.

Skal vi have en samfundsøkonomisk effekt af fremrykningen allerede her i 2004, kræver det, at der udsendes en ny forskudsregistrering, og at der udsendes nye skattekort. Jeg er dog sikker på, at folk tilgiver os, at de skal belemres med et nyt skattekort, når de ser forskellen på de to kort – ja, jeg vil faktisk opfordre alle til at gemme deres gamle skattekort, så de kan sammenligne det

med det nye, de snart modtager. Forskellen bliver ikke svær at få øje på.

Fremrykningen af skattelettelserne er en del af forårspakken, og ligesom foråret varsler en ny, varmere og mildere periode, varsler forårspakken også en ny, varmere og mildere periode for den danske skatteyder, så derfor kan Venstre naturligvis støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vil Venstres ordfører medgive, at folk på overførselsindkomster, altså pensionister og førtidspensionister, SU-modtagere, kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere, og i øvrigt hele den gruppe, der er i arbejde, men tjener under 235.000 kr. om året, ikke får noget som helst ud af det forslag, vi behandler her? At de ikke får en eneste krone ud af L 185?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Under den diskussion, vi havde, da vi i sin tid vedtog skattelettelserne – altså selve indholdet af skattepakken – havde vi jo også en debat om, hvem vi skulle give lettelserne. Her var det helt afgørende for Venstre, at de blev givet sådan, at også det økonomiske incitament til at være på arbejdsmarkedet blev større. Vi ville sætte alvor bag det synspunkt, at det skal kunne betale sig at arbejde, og derfor er det fuldstændig korrekt, at hvis man vil have, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, skal man selvfølgelig målrette lettelsen til dem, der er på arbejdsmarkedet, og det er, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil er inde på, selvfølgelig dem, der er i beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I Enhedslisten går vi ud fra en eller anden rimelighedsbetragtning. Vi går ind for, at når man har en masse penge, man gerne vil smide ud i æteren, skal man tage i betragtning, hvad folk i forvejen har mellem hænderne, og jeg vil nok vove at påstå, at der er andre end direktørerne og topfunktionærerne, der kunne have et større behov. Her taler jeg selvfølgelig om folk på overførselsindkomst.

Jeg kan godt forstå, at en meget stor del af den danske befolkning føler sig taget noget ved næsen, når de kan se, hvordan folk, der tjener væsentlig mere end dem selv, får rigtig mange penge mellem hænderne nu. De får rigtig mange ekstra penge mellem hænderne, mens de her i